

9. Adoptovaní za synov

A

a) Klúčové verše z Písma

R 8,15-18
R 8,23-25

Ga 4,5-7
Ef 1,4-5

b) Úvod

Podstatou učeníctva je myšlienka odovzdať sa, patriť niekomu a rozhodnutie byť učeníkom, je rozhodnutím na celý život. Život učeníka je potom bezprostredne ovplyvňovaný tým, koho nasleduje. Táto voľba je obojstranná. Majster si vyberá svojich učeníkov (J 15,16) a oni sa musia rozhodnúť, či ho budú nasledovať, alebo nie. Ježiš si nás vyvolil a jeho voľba nás vyzýva k odpovedi. Ponuku môžeme prijať a nasledovať ho, alebo odmietnuť, a tým odmietnuť aj jeho. Keď prijímeme Ježiša Krista ako svojho Pána a Spasiteľa, narodíme sa znovu (J 3,5-6). Obraz znovuzrodenia je mocnou analógiou, pretože v duchovnom vyjadrení presne znázorňuje, čo sa stane, keď prichádzame vo viere ku Kristovi. Je to nový začiatok. Všetky staré, negatívne faktory, ktoré nás zväzovali, sú prostredníctvom moci Ducha Svätého prekonané. Naše hriechy sú odpustené a my sme prenesení do nového vzájomného vzťahu s Bohom (2K 5,17).

c) Ospravedlnenie

"A tak ospravedlnení z viery žijeme v pokoji s Bohom skrze nášho Pána Ježiša Krista" (R 5,1).

Ospravedlnenie je základný princíp spasenia. Z právneho hľadiska sme postavení pred Boha ako sudcu, a dokonca aj uznaní ako vinníci. Prostredníctvom viery v Ježiša Krista sme však prehlásení za nevinných. Ospravedlenie znamená "byť spravodlivý, ako keby si nikdy nezhrešil," pretože trest, ktorý ti patrí, bol odňatý Ježišom Kristom (R 8,1-2).

d) Čo je to adopcia?

Adopcia je obraz láskavej rodinnej atmosféry, v ktorom je Boh naším Otcom. Hriech nás oddelil od nášho pravého Otca v nebesiach, ktorý nás vo svojej milosti a milosrdenstve privítal do svojej rodiny, na miesto, ktoré sme si nezaslúžili a ktoré nám ani podľa našej ľudskej prirodzenosti nepatrí (1J 3,1). Neurobil to pod nejakým nátlakom, ale z veľkej lásky k nám. To, že patríme do Božej rodiny je úžasné privilegium. Vyplýva z nášho zjednotenia sa s Ježišom Kristom a je veľkou motivačnou silou nášho posvätenia. To, čo nás tiahne k Ježišovi nie je zákon, ale láska. V kresťanskej skúsenosti stále zostáva zákon, ale už nie je literou, ktorá zabíja, ale je oživený Duchom a prináša život a moc.

e) Plán adopcie

Myšlienka adopcie nám ukazuje na srdce nášho nebeského Otca. Už veľmi dávno plánoval našu adopciu v Kristovi (Ef 1,4-5). Nikto z nás sa do Božej rodiny nenarodil náhodou. Boh to mal vo svojom srdci ešte predtým, než vznikol svet (Ž 139,13-16; Ef 2,10). Keby sme to dokázali plne pochopiť, boli by sme vyslobodení z množstva poviazaní, v ktorých sa nachádzame a stáli by sme v slobode, ktorá patrí tým, čo poznajú moc svojho rodného práva. Náš pôvod nie je založený na ľudskom rode. Bol Božím cieľom v Ježišovi Kristovi ešte predtým, než vznikol svet! Sme v ňom vyvolení, a to je zdroj, z ktorého čerpáme všetku silu.

f) Moc našej adopcie

Adoptované dieťa prijíma nové meno. Dostáva meno svojich nových rodičov, ako aj všetky privilégia a potenciál novej rodiny. Tak je to aj v našom prípade v Kristovi (1Pt 2,10). V úvodnej kapitole Jánovho evanjelia je zdôraznený fakt, že ako ľudia sme nemali žiadne právo a moc stať sa deťmi Božej rodiny. Naš prirodzený zrod bol mimo Božej rodiny a života. "Ale tým, ktorí ho prijali, dal právo a moc stať sa Božími deťmi: tým, čo uverili v jeho meno, čo sa nenarodili ani z krvi, ani z vôle tela, ani z vôle muža, ale z Boha" (J 1,12-13). Slovo prekladané ako "právo" je v gréčtine "exousia" a znamená "autorita" alebo "moc". Je to slovo zákonom ustanovenej autority. Toto právo bolo pre nás vydobyté smrťou Pána Ježiša a je dostupné prostredníctvom viery. Takto sme získali dedičstvo a všetky práva, ktoré vyplývajú z nášho členstva v Božej rodine (Ga 4,6).

Duch Svätý je opisovaný aj ako Duch synovstva. Jeho úlohou je vnieť do našich srdc uistenie a skutočnosť, že patríme Bohu. Toto uistenie pôsobí ako pevný základ nášho každodenného kresťanského života. Naša sila a moc pochádza z toho, že vieme, kto sme a kam patríme.

g) Cieľ našej adopcie

Otec nás adoptoval za svojich synov s tým cieľom, aby sme boli pred ním svätí a bezvadní (Ef 1,4). Prostredníctvom adopcie sa začleňujeme nielen do Otcovej rodiny, ale aj do jeho charakteru. Skutočným cieľom a výzvou učeníctva je, aby sme sa podobali Otcovi v skutkoch i postojoch. Aby bolo na nás vidieť, že sme jeho deťmi. V Ježišovi Boh zjavil plán pre každého syna, ktorý ho bude vo viere nasledovať. Cieľom je, aby sme po celý život žili v podriadenosti Otcovi a stali sa podobní Ježišovi (R 8,29). Peter nám pripomína, že Božie povolanie sa nevzťahuje iba na náš osobný život. Boh si nás vyvolil preto, aby sme sa stali telom pozostávajúcim z ľudí, ktorí budú spoločne svojimi životmi odrážať jeho prirodzenosť (1Pt 2,9).

h) Zaslúbenie našej adopcie

Ako kráľovské deti sme zdedili úžasné zaslúbenia. Naša spása a synovstvo je večné. Motiváciou aj pre našej služby je koruna spravodlivosti, ktorá je pre nás pripravená na konci nášho behu. Toto je motiváciou aj pre naše posvätenie (1J 3,2-3). V Novom zákone sa nikde nespomínajú Božie dcéry, všetci sme Boží synovia, čiže Boží dediči. V Kristovi nemáme iba nový život, ale aj novú nádej - právo stať sa Božími deťmi a ako Boží synovia máme tiež právo prijať dedičstvo.

i) Princíp našej adopcie

Podstatou našich životov ako učeníkov je povolanie žiť každý deň v dôvere a otvorenosti, ktorá existuje medzi Otcom a jeho synom. Tajomstvo moci, ktorú mal Ježiš, spočívalo v jeho vzťahu s Otcom. V kázani na hore Ježiš predstavuje svojim nasledovníkom niekoľko tajomstiev Božieho kráľovstva. Učí ich spoliehať sa na svojho Otca a žiť život, ktorý je k Božej sláve a cti.

- Oslavuj Otca (Mt 5,16).
- Napodobňuj Otca (Mt 5,44.45.48)
- Hovor s Otcom (Mt 6,7-9).
- Dôveruj Otcovi (Mt 6,25-26).
- Snaž sa páčiť Otcovi (Mt 6,17-18).

j) Uplatňovanie našej adopcie

Boh chce, aby sme plne užívali výhody, ktoré plynú z našej adopcie. Poznanie pravdy bez aplikácie v živote nie je skutočným poznaním pravdy. Boh svojou mocou pôsobí, aby sa táto pravda prejavovala v našom každodennom živote (2 Pt 1, 3).

Dôsledkom našej adopcie je, že Boh s nami zaobchádza ako so svojimi synmi a nie ako s nejakým vzdialeným príbuzenstvom. To znamená, že z času na čas budeme poznávať Otcovskú vyučujúcu ruku, že nás bude naprávať a pripomínať nám synovskú zodpovednosť (Žd 12,7-11).

k) Na záver

Keďže sme vierou členmi Božej rodiny, máme účasť na živote Krista a na dedičstve svätých. Bola nám daná hlboká motivácia pre svätý život a môžeme prežívať premieňajúcu moc Ducha Svätého. Pretože vieme, komu patríme, môžeme pochopiť aj Otcovo napomínanie, ale predovšetkým prežívame vo svojom srdci hlbokú a vrelú skúsenosť Otcovej lásky (Ef 1,3).

l) Otázky a námety k diskusi

1. Prečo si nás Boh Otec vyvolil? Diskusia.
2. Aká by mala byť naša reakcia na to, že si nás Boh vyvolil za synov?
3. Ak naša adopcia nie je vecou náhody, prečo ňa Boh umiestnil práve tam, kde si, a čo by si tam pre neho mohol urobiť?
4. Diskutujte o podobnostiach a rozdieloch medzi prirodzenou adopciou do rodiny a duchovnou adopciou do Božej rodiny.
5. Vie Boh o všetkom, čím prechádzame naším životom, kam smerujeme a aký je náš cieľ v Kristovi? Aká by mala byť naša odozva? Môžeme vo všetkom dôverovať Bohu?
6. Ako si môžeme byť istí, že sme Boží synovia, a teda, že patríme do Božej rodiny?
7. Čo by malo byť hlavným cieľom nášho učeníctva, keďže sme Boží synovia?
8. Čo máme robiť, aby pravda o našej adopcii bola zjavná v našom každodennom živote?

m) Zhrnutie a aplikácia

1. Adopcia nám poskytuje synovské práva, dokonca aj vtedy, keď do rodiny prirodzene nepatríme.
2. Potrebujeme sa sami rozhodnúť, či budeme užívať výsady Božieho synovstva. Potrebujeme nasledovať Ježiša, jednorodného Božieho Syna, a konať tak, ako konal on. Pán Ježiš je ako starší brat, ktorý nám bol daný ako dokonalý príklad, aký má byť adoptovaný Boží syn.
3. Je pre nás výsadou, že nás Boh tak veľmi miluje a že si nás vybral za svojich synov naveky. Toto by nás malo motivovať, aby sme nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista milovali a radostne mu slúžili.
4. Boh nás poznal už pred stvorením sveta. Vyvolil si nás a určil nám cieľ.
5. Boh nás nenecháva v živote odkázaných samých na seba. Prichádza prostredníctvom Ducha Svätého a pomáha nám žiť z dedičstva, ktoré môžeme používať ako Boží synovia.